

Budapest, 1920. szeptember 17.–Budapest, 2008. március 2.

Apja porcelángyári munkás volt. Négy polgári osztályt végzett, kereskedő tanuló lett, 1937-ben segéd lett, 1941-ig szakmájában dolgozott. 1935-től a KMP tagja, politikai tevékenységéért 1938-ban letartóztatták. 1941-ben munkaszolgálatra vitték, 1942-ben a szovjet frontra vitték, 1943-ban átszökött a frontvonalon. Hadifogolytáborba került, ott táborparancsnok, később zászlóaljkomisszár. 1948-ban hazatért, belépett a Magyar Dolgozók Pártjába, júliustól a MASPED üzemi párttitkára volt, majd az MDP Békásmegyer-Csillaghegyi, III. kerületi szervezete titkára, 1949-ben a Békásmegyer-Csillaghegyi Népfrentbizottság elnöke. 1950. júniustól a Honvédelmi Minisztériumban dolgozott, katonatiszti tanfolyamot végzett, századosi rendfokozatban politikai tiszt volt. 1951-ben kinevezték a MESZHART főelőadójává, majd ugyanott iskolaigazgató volt. 1953. júliusban az Országos Tervhivatalba helyezték, munka mellett 1952-től 1957-ig levelező tagozaton elvégezte a Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetemet. 1957. júliusban bekerült a pártapparátusba, az MSZMP KB Államtudományi Osztály politikai munkatársa, majd osztályvezető-helyettese lett. 1968-ben megválasztották az OKISZ elnökévé, 1986-ban nyugdíjba ment. Az MSZMP Központi Bizottság tagja volt 1970. november 28-ától 1985. március 28-áig, majd az MSZMP KEB Titkárság tagja volt, emellett a Szövetkezetpolitikai Munkaközösség tagja. Tagja volt a Hazafias Népfrent Országos Tanácsának is.